

99 DE MOTIONVM MUTATIONE.

Potest adhuc etiam vtraque nonnūquam esse rationalis cōiunctio, aut temporis aduerbium pro sensus commoditate.

Interrogatiua sunt מִי, de homine duntaxat, מֶה & הָאֵלֶּה de quacunque alia re, homine excepto.

Quæ motiones mutationi obnoxia, & unde oriatur illarum permutatio.

Motiones vocales mutabiles sunt tantū quatuor, א, ו, י, & holem, quæ quatuor de causis mutantur.

Prima est syntaxis siue regimen, quando nomen regit genitiuum casum.

Secunda est pronomen inseparatum, siue pronominis inseparabilis subiunctio.

Tertia est pluralis numerus, id est, quando formatur numerus pluralis à singulari.

Eadem est de numero duali ratio.

Quarta est foemineum genus, siue formatio generis foeminini à masculino, vt à יָקָר inclitus, יָקָרָה inclita.

De = primæ syllabæ.

Camets sub prima litera nominis, quæcunque exurgat mutationis causa, & quæcūque fuerit in secunda syllaba motio, mutatur in seua.

De = alterius syllabæ.

Camets secundæ nominis literæ subscriptum, quando nomen singulare regit genitiuum casum, vel quādo componitur cum altero affixorum כִּי, כִּם, mutatur in -. Quando verò nomen plurale regit genitiuum casum, vel cum pronominibus הֵן, הֵם, כֵּן, כֵּם

N 2

DE

Ablat. Vocat.
à re. ô tu

אֵת מִמֶּךָ & מִמֶּךָ
Nun

Ablat. Vocat.
à vobis. ô vos

אֵתְכֶם מִמֶּכֶם

Pronominis prin
Num

Ablatiuus Accusa
à me. me

אֵתִי מִמֶּנִּי & מִמֶּנִּי
Nun

Ablatiuus Accusa
nobis. nos

אֵתְנוּ מִמֶּנּוּ

Sunt præterea alii
mero singulari duntaxat
stratiuis vtuntur. vt, הֵן, הֵם, hæc, ista, ge

In plurali autem p
ne demonstratiuo ha
in fine aliquando, (v
pronominum) ad eu
additur ה, & daghe

Est illis etiam וְשֵׁם
numeri, & שָׁ, corrup
gnificationis, quod
dictionis, cum quæc